

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 10Sžo/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015200350
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200350.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. v právnej veci žalobcu EUROFIT Trading, s.r.o., Ulica svornosti 50, 821 06 Bratislava, IČO: 35 869 496, právne zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ONDRUŠEK & PARTNERS s.r.o., Koceľova 25, 821 08 Bratislava, IČO: 36 867 942, proti žalovanému Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0691/99/2014 zo dňa 15. decembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/52/2015-46 zo dňa 21. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/52/2015-46 zo dňa 21. apríla 2016 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0691/99/2014 zo dňa 15.12.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, ako prvostupňového správneho orgánu, č. P/0169/05/2014 zo dňa 20.08.2014, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 2.000 € za porušenie § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal krajský súd nesporne za preukázané, že počas kontroly vykonanej Inšpektormi SOI dňa 29.05.2014 na akcii organizovanej žalobcom mimo miesta prevádzkarne v Reštaurácii JANTÁR - salónik, Dúbravca 3, Martin bolo zistené, že žalobca neprezentoval a neponúkal na predaj všetky výrobky a služby uvedené v oznámení o uskutočnení predajnej akcie adresovanom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj a zverejnenom pre širokú spotrebiteľskú verejnosť na webovom sídle správneho orgánu. V súvislosti s uvedeným krajský súd poukázal na skutočnosť, že ani samotný žalobca v priebehu konania žiadnym spôsobom zistený skutkový stav nespochybnil.

Žalobca ako bolo už uvedené uznal a teda nespochybnil, že z jeho strany došlo k porušeniu zákona, avšak uloženú mu sankciu za porušenie zákona považoval za neprimerane vysokú.

Ukladanie pokút za správne delikty podlieha uváženiu správneho orgánu (diskrečná právomoc), v ktorom správny orgán v rámci zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu v stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Výšku pokuty je v rámci administratívneho trestania nutné diferencovať a individualizovať, majú na zreteli základné funkcie ukladania sankcií - individuálnu a generálnu prevenciu. Použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu, musí byť riadne zdôvodnené.

Krajský súd v nadväznosti na zistené skutočnosti konštatoval, že v danom prípade sa spotrebiteľia na základe zverejneného oznámenia mohli dostaviť na miesto predajnej akcie, a to so zámerom oboznámiť sa s konkrétnym výrobkom, resp. službou uvedenou v predmetnom oznámení na webovom sídle správneho orgánu, čo však v skutočnosti nebolo dôsledne realizované, pretože nie všetky výrobky a služby boli na predajnej akcii prezentované a ponúkané na predaj, v dôsledku čoho spotrebiteľia mohli byť uvedení do omylu, a teda mohlo dôjsť aj k zmene ich ekonomického správania, čo malo za následok vznik nekalej obchodnej praktiky klamlivým konaním zo strany žalobcu. Dôvodom je skutočnosť, a to, že prvotné rozhodnutie spotrebiteľa v súvislosti s predajnou akciou spočíva v tom, či sa predajnej akcie zúčastní alebo nezúčastní, pričom spotrebiteľ uskutoční svoje rozhodnutie na základe informácií o samotnej predajnej akcii, ktoré má k dispozícii, a to na základe ich zverejnenia na webovej stránke správneho orgánu. Jednou z podstatných informácií, na základe ktorých sa spotrebiteľ rozhoduje, je aj informácia ohľadne samotného zamerania predajnej akcie, a to vrátane označenia tovaru alebo služieb, ktoré budú na predajnej akcii prezentované a zároveň predávané, vrátane cien, za ktoré budú ponúkané spotrebiteľom. V danej veci na základe oznámenia žalobcu mali byť prezentované tri druhy služieb a šesť druhov výrobkov a reálne boli prezentované len dva druhy služieb a jeden druh výrobkov. Pre prípad, ak by sa spotrebiteľ rozhodol na základe uvedenej informácie, že sa predajnej akcie zúčastní, uvedený priebeh predajnej akcie by nenaplnil jeho očakávania, pretože neboli na ňom prezentované všetky výrobky (zo 6 výrobkov prezentovaný len 1) a služby (z 3 služieb prezentované len 2) uvedené v predmetnom oznámení. V dôsledku tejto vzniknutej situácie mohol sa spotrebiteľ rozhodnúť pristúpiť ku kúpe výrobku alebo služby, ktoré boli prezentované na predmetnej predajnej akcii, a to len výlučne z dôvodu, že už sa na predajnú akciu dostavil, prípadne investoval finančné prostriedky na cestu, s čím mu vznikli náklady, došlo k strate času v súvislosti s predajnou akciou, musel si zariadiť svoje osobné (možno aj pracovné) povinnosti tak, aby sa mohol akcie zúčastniť, a teda následne pristúpil ku kúpe výrobku alebo služby, ktoré by si inak nekúpil.

Krajský súd zdôraznil, že povinnosťou žalobcu vo vzťahu k spotrebiteľovi je postupovať s odbornou starostlivosťou a s korektným prístupom a zabezpečiť mu zachovanie jeho práv v takom rozsahu, aký spotrebiteľovi priznáva príslušná platná právna úprava. V danom prípade však žalobca tieto práva spotrebiteľa porušil, keď na predajnej akcii neprezentoval a neponúkal na predaj všetky výrobky a služby uvedené v oznámení o uskutočnení predajnej akcie adresovanom správne mu orgánu a zverejnenom pre širokú spotrebiteľskú verejnosť na webovom sídle správneho orgánu.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd nesúhlasil s námietkou žalobcu, že uložená pokuta je neprimeraná, a preto by ju mal súd znížiť. Správny orgán za zistené porušenie ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa uložil žalobcovi pokutu na spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby, ktorej rozpätie je stanovené až do výšky 66 400 € v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán pri určení výšky pokuty v zmysle ust. § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadol na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti. Zohľadnená bola skutočnosť, že konaním žalobcu došlo k zásahu do práv spotrebiteľa, a to vo vzťahu k spôsobu a rozsahu informovania spotrebiteľov o nákupných podmienkach a o predajnej akcii, ako aj vytvorením nerovnováhy vo vzájomných vzťahoch použitím podmienok, ktoré môžu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti a odbornej starostlivosti zo strany predávajúceho poškodiť. Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že pre naplnenie skutkovej podstaty klamlivého konania v zmysle § 8 zákona o ochrane spotrebiteľa postačuje samotná schopnosť konania spôsobiť uvedené následky, a preto prvostupňový správny orgán pri určení výšky pokuty správne prihliadol na reálnu možnosť vzniku následkov uvedeného konania žalobcu. Správny orgán pri rozhodovaní o výške pokuty zohľadnil aj skutočnosť, že podľa vyjadrenia žalobcu, tieto zistené nedostatky žalobca odstránil. Podľa názoru krajského súdu správny orgán v predmetnom prípade zohľadniac všetky okolnosti prípadu svoju diskrečnú právomoc použil v rámci zákonného rámca, z ktorého nijakým spôsobom nevybočil, svoje rozhodnutie v tomto smere dostatočným spôsobom

odôvodnil, pričom jeho správna úvaha pri stanovení výšky pokuty je v súlade so zákonom, pričom krajský súd zdôraznil, že pokuta bola uložená žalobcovi na spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

Žalobca v konaní namietal, že žalovaný pri odôvodnení výšky pokuty podporne použil aj ten argument, že vo všeobecnosti sa predajných akcií zúčastňujú zväčša dôchodcovia. Naopak krajský súd mal za to, že správny orgán pri stanovení výšky pokuty postupoval súladne so zákonom a nedošlo k jeho pochybeniu, keď uviedol, že „zobral do úvahy aj špecifickú skupinu spotrebiteľov - účastníkov predajných akcií, ktorými sú zväčša dôchodcovia vyžadujúci zvýšenú ochranu svojich práv“. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný pri rozhodovaní vzal do úvahy možnosť účasti rôznych skupín spotrebiteľov na predajnej akcii, z ktorých ako uviedol, špecifickou skupinou sú dôchodcovia, i napriek tomu ako žalobca sám tvrdil, že sa svojou činnosťou zameriava na inú, mladšiu cieľovú skupinu spotrebiteľov, čo však podľa názoru krajského súdu nevylučuje možnosť, že sa predajnej akcie dôchodcovia zúčastnia, a to aj vo väčšom počte ako žalobca sám predpokladá. Krajský súd dodal, že žalovaný v rozhodnutí ani neuvádzal, že na predajnej akcii sa zväčša zúčastnili dôchodcovia.

Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu týkajúcu sa stanoviska inšpektorov SOI v inšpekčnom zázname (nekalé obchodné praktiky počas priebehu akcie zistené neboli), krajský súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú, s poukazom na skutočnosť, že stanovisko inšpektorov SOI nemá právnu záväznosť pre posúdenie zisteného skutkového stavu, keďže inšpektori SOI právne stanovisko v inšpekčnom zázname nedávajú, pretože inšpekčný záznam predstavuje podklad až pre následné právne posúdenie zisteného skutkového stavu.

Taktiež ako neopodstatnenú vyhodnotil krajský súd námietku v súvislosti s podľa žalobcu nesprávnym argumentom žalovaného, že spotrebiteľom mohla vzniknúť ako potencionálna ujma, a to márne vynaloženými cestovnými nákladmi na miesto akcie. Žalobca tvrdil, že nezabezpečuje dopravu spotrebiteľov na predajnú akciu, pretože má záujem predávať tovar osobám v produktívnom veku, nie dôchodcom a práve z tohto dôvodu vôbec neorganizuje žiadne „autobusové prezentačné akcie“ a pozýva na akcie zásadne len osoby z blízkeho okolia, v absolútnej väčšine len z mesta, v ktorom sa predajná akcia organizuje a teda cestovné náklady teda nie sú vôbec žiadne, resp. úplne zanedbateľné.

Krajský súd v tomto smere zastal názor prezentovaný žalovaným, že relevantná je tá skutočnosť, že cestovné náklady objektívne vzniknúť spotrebiteľom pozvaným na predajnú akciu mohli, a to bez ohľadu na ich vyčíslenie, s tým že žalobca nemal vedomosť o tom odkiaľ spotrebiteľ cestoval, pretože skutočnosť, že ide o osoby z blízkeho okolia, resp. väčšina spotrebiteľov je z mesta, v ktorom sa predajná akcia organizuje, nijako nepreukazuje spôsob dopravy, jej dĺžku, ani vynaložené náklady v súvislosti so zabezpečením dopravy na predajnú akciu a je len na samotnom spotrebiteľovi, aký spôsob dopravy si zvolí.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že žalovaný pri rozhodovaní vo veci vychádzal z dostatočne a zákonným spôsobom zisteného skutkového stavu, tento po právnej stránke posúdil správne, svoje závery tak pokiaľ ide o ustálenie zodpovednosti žalobcu za protiprávne konanie, ako aj uloženie sankcie a jej výšku, náležite a veľmi podrobne odôvodnil. Krajský súd v konaní nezistil takú vadu, ktorá by mohla mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie bolo v súlade so zákonom, a preto krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobca namietal rovnaké skutočnosti ako v správnom konaní a v podanej žalobe, teda že výška uloženej pokuty je podľa neho vysoká, nezohľadňuje skutočnú intenzitu a charakter porušenia zákona, a preto je nezákonná. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok krajského súdu zmenil a uložil pokutu v nižšej výške alebo aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 21.04.2016. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.11.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom produktu, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkov po predaji produktu a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na produkte.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj, ako prvostupňový správny orgán, vydal rozhodnutie č. P/0169/05/2014 zo dňa 20.08.2014, ktorým podľa § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcovi uložil pokutu vo výške 2.000 € pre nedodržanie zákazu pre predávajúceho - nekalej obchodnej praxe, a to klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť, keď bolo kontrolou zistené, že predávajúci na predajnej akcii v Reštaurácii Jantár - salónik, Dúbravca 3, Martin neprezentoval a neponúkal na predaj všetky výrobky a služby uvedené v oznámení o uskutočnení predajnej akcie adresovanom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj a zverejnenom pre širokú spotrebiteľskú verejnosť na webovom sídle správneho orgánu, čo znamená, že spotrebiteľia sa na základe oznámenia zverejnenom na webovom sídle správneho orgánu mohli dostaviť namiesto predajnej akcie so zámerom oboznámiť sa s konkrétnym výrobkom alebo službou uvedenými v predmetnom oznámení na webovom sídle správneho orgánu, čo v skutočnosti nebolo realizované, nakoľko nie všetky výrobky a služby boli na predajnej akcii prezentované a ponúkané na predaj, a teda spotrebiteľia mohli byť uvedení do omylu a mohlo dôjsť k zmene ekonomického správania, čím došlo k nekalej obchodnej praxe klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť - čím bol porušený § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. SK/0691/99/2014 zo dňa 15.12.2014 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. V rozhodnutí uviedol, že podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci a má za to, že pokuta uložená vo výške 2.000 € je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho preskúmania rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní vecí má odvolací súd za preukázané, že inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 29.05.2014 na akcii organizovanej mimo miesta prevádzkarne v Reštaurácii JANTÁR - salónik, Dúbravca 3, Martin zistené, že žalobca ako predávajúci v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa nezabezpečil dodržiavanie zákonom stanoveného zákazu nekalej obchodnej praktiky, a to klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môžu uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť, keď predávajúci na predajnej akcii v Reštaurácii Jantár - salónik, Dúbravca 3, Martin neprezentoval a neponúkal na predaj všetky výrobky a služby uvedené v „Oznámení uskutočnenia predajnej akcie“ v časti „Zameranie predajnej akcie, vrátane označenia tovaru alebo služieb, ktoré budú na predajnej akcii prezentované a predávané a uvedenia ich ceny, za ktoré budú ponúkané spotrebiteľom“, adresovanom Inšpektorátu SOI so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj a zverejnenom pre širokú spotrebiteľskú verejnosť na webovom sídle správneho orgánu. Ide o nasledovné druhy výrobkov, ktoré neboli prezentované:

- Hotelový poukaz Adamantino, Luhačovice
- VakuFit prístroj s príslušenstvom v cene 398 € za 1 kus
- Vrecká k prístroju VakuFit, rôzne veľkosti, počet 8, 10, 14 alebo 20 ks v cene 9,90 €
- Fitol repkový olej, balenie 1 x 0,5 l, cena 9,90 € (vhodný pre alergikov)
- Čertík - univerzálny čistič v cene 6,90 € za kus
- Silikónová podložka v cene 15,50 € za kus.

Spotrebiteľia sa na základe zverejneného oznámenia mohli dostaviť na miesto predajnej akcie so zámerom oboznámiť sa s konkrétnym výrobkom alebo službou uvedenými v predmetnom oznámení na webovom sídle správneho orgánu, čo v skutočnosti nebolo realizované, pretože nie všetky výrobky a služby boli na predajnej akcii prezentované a ponúkané na predaj, a teda spotrebiteľia mohli byť uvedení do omylu a mohlo dôjsť k zámene ich ekonomického správania, čím došlo k nekalej obchodnej praktike klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť. Uvedením konaním žalobca porušil ustanovenia § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa.

K námietke žalobcu, týkajúcej sa neprimeranej výšky uloženej pokuty odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov sa stotožnil so záverom krajského súdu, podľa ktorého správne orgány pri ukladaní pokuty zohľadnili všetky okolnosti prípadu a svoju diskrečnú právomoc použili v rámci zákonného rámca, z ktorého nijakým spôsobom nevybočili a svoje rozhodnutie o výške uloženej pokuty dostatočným spôsobom odôvodnili. Odvolací súd dodáva, že správny orgán pri ukladaní pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa môže uložiť pokutu do 66.400 €. Uložená pokuta vo výške 2.000 € tak bola uložená na spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby a pri jej určení správne orgány v súlade s § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadli na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti, čo žalovaný vo svojom rozhodnutí aj vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s opakovanými právnymi námietkami odvolateľa sa súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e** je prípustný opravný prostriedok.